

Sakladığım Son Umut

– M.Kılıçel · 06 Eylül 2015

Kapanmışken iyilik perdesi dünyanın yüzüne
Aynada konuştuğum benle
Bilmediğim kaç isyan istişare edecem daha
Şakülü doğruluğunu yitirmiş eğri düzenin
Yamuk suratlı duvarı ile

İrdelediğim her şeyin ucu sineme dokunuyor
Bedbah görünüyor iyi niyet uğruna sayabileceğim bütün gerçekler
İkrah sarıyor iyilik sayfasına yazılan
İlk ve son cümleleri
Hangi tarafa çeksem mahsumiyeti
Muhakkak bir yerine kötülük yapıyor
Yok oluyor bütün hoş cümleler
Yerine nahoş kelimeler sahne alıyor
Kaleme aldığım her güzel şiirde

Rüzgâr bile meşrûdiyetti yitirmiş terazisiz dünyanın
Yaz gününde hazan esiyor
Sümkürüyor sanki hicabette bitmek üzere olan nefesi ile
Kaptırmış kendini yazı,kış belliyor sanki

Berekete zehir yağdırıyor gök Tanrı'sı
Ölen minacık yüreklere gürleyip ağlarcasına
Yağmurlar bile mutsuz yağıyor
Çok sevdiği toprağa
Kıyamet çokmu yakın diye düşünceler
Sarıyor beni ansızın
Kafamda bir ton soru oluşuyor cevabını bilemediğim
Hangi tarafa iliklesem güzel bir düşünceyi
İki yakası bir araya gelmiyor fikirlerimin

Şimdi rüyalarım bile karanlık
Bütün hayallerim iyi niyetini yitirmiş
Son olsun diye hep sakladığım bir umudum var
Bir parça iyiliğe seve seve adayacağım

Bir yerinde aklımın
Korka korka sakladığım bir umut
Belki insanlar hayvanlardan güzel şeyler öğrenir diye

M.kılıçel